

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap december 29^{kén} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helybe képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Testvéri áldozat.

Szinművek és regények tárják-fel előttünk; az emberi szív leg-tündöklőbb vonásait; képzetünk felhevül, szívünk hideg marad; legalább a' hév, mellybe az szokás szerint általültettetik, csak pillanatnyi, és meghidegült a' gyakorlati életre. Ugyanazon pillanatban, mellyben a' hecsületes szenvedő egyszerű jószívúsége minket egészen a' könyekig megindit, talán egy koczogtató koldust hevesen perelünk-le. Ki tudja, ha nem éppen ez a' szellemi világban mesterkélt lét rontja-e le saját létünket a' valóságban? Mi itt egyformán lebegünk az erkölcsiség legszélsőbb határain, angyalon ördögön, közepett pedig — az embert cserben hagyjuk.

E' jelen anekdota a' két németről — büszke örömmel írom azt le — tagadhatlan érdemmel bir; mert igaz. Reménylem, hogy olvasóim melegebben fogják azt félre tenni, mint Prandison és Pamela minden kötetét.

Két testvér — V r m b bárók egy fiatal jeles V r t r leánykába szerettek a' nélkül, hogy egyik a' másíknak szenvedélyét tudná. Mindkettőjük szerelme első levén, gyöngéd és szilárd volt; a' leányka szép és érzésre teremtve. Hajlandóságukat mindketten szenvedélylyé engedék nőni, mivel egyik sem ismeré a' veszélyt, melly szívére nézve legrettentőbb volt — miután testvérek valának a' vágytársak. Kora vallomástól a' leánykát mindegyik megkimélé, és így csalák-meg mindketten magukat, míg érzelmöknek egy váratlan esete az egész titkot felfedé.

Már mindegyiknek szerelme legmagasb fokra hágott; a' legszerencsétlenebb indulat, melly az emberi nemből szint' olly iszonyú pusztításokat okozott már, mint irtózatoss ellentét, szívök egész területét annyira elfoglalá, hogy a' feláldozás egyik részről sem volt lehető. A' leányka e' két szerencsétlen szomorú helyzetének teljes érzetével nem bátorkodék kizárólag egyikre nézve is határozni, és hajlandóságát a' testvéri szeretet ítélete alá veté.

A' kötelesség és érzésnek e' harczában, mivel philosophusaink minden időben olly készséggel határoznak, és a' gyakorlati ember olly lassan merészel, az idősb testvér szólott az ifjabbhoz: „Tudom, hogy a' leánykát hévvel szereted, mint én. Nem akarom kérdezni, mellyik részre határoz az időbségi jog. Maradj te itt, én a' messze világot keresem; törekedni fogok, hogy őt felejtsem. Ha ezt tehetem, öcsém, akkor ő tied, 's az ég megáldja szerelmedet: ha nem tehetem, akkor menj te is, és tégy hasonlót!”

Nyomban elhagyá német országot, és Hollandiába utazott: de a' kedves leányka képe utána sietett. Távul szerelme mennykőréstől, számüzve a' vidékből, melly szívének egész üdvét magába zárta, mellyben egyedül élhetett, az ifjú megbetegedék és sinlett, valamint a' növény, mellyet a' hatalmas europai az anyai Ázsiából elragad, és távul a' nyájasabb naptól durvább ágyakba szorít. Kétségbeesve ér-el Amsterdamt, hol őt a' forró láz veszélyes állapotba helyezé. Egyetlenének képe uralkodék örült álmain; gyógyulása ennek birásától függött. Az orvosok kétkedtek életéről, csak a' szerettnének visszaadásáról biztosítás ragadá-ki fáradtsággal a' halál karjaiból. Mint élő váz, legijesztőbb képe az emésztő bűnnek, jött vissza születése helyére, 's felszédelge testvére mátkájának lépcsőjén.

„Öcsém itt vagyok ismét! Mit szivemben föltettem, tudja az ég — többet nem tehetek.”

Ájúlva rogyék a' leányka karjaiba.

Az ifjabb testvér nem volt kevésbbé elhatározott. Kevés hét alatt utra készültten állá:

„Bátyám, te fájdalomdat Hollandig vivéd! — Én megkísértem azt tovább vinni. Ne vezesd őt oltárhoz, mig neked nem irok. Csak e' föltételt engedi-meg a' testvéri szeretet. Ha szerencsésb vagyok náladnál, Isten nevében legyen tied, és az ég áldja-meg szerelmedeket: ha nem vagyok az, ugy az ég ítéljen tovább felettünk! Éljen boldogul. Tartsd-meg e' lepecsételt köteget; ne törd-fel, mig el nem utaztam. — Én Batáviába megyek!”

Ekkor kocsiba ugrék.

A' hátramaradtak fél lelketlenül merevültek utána. Ő nemeslelkűségben felülmulá bátyját. A' visszamaradtakon szerelem viharzott, és egyszersmind fájdalom a' legnemesebb ember elvesztése miatt. A' távozó kocsi zörgése átdörgé szívét. Életéről kelle gondoskodni. A' leányka — De hagyjuk őt későbbben beszélni.

A' köteg feltöreték. Ez az elutazottnak minden német birtokát bátyjára ruházá-át azon esetre, ha a' távozottnak Batavia kedvezne. Az ön magán győzelmes elvitorlázott hollandi kereskedőkkel és

szerencsésen megérkezék Batáviába. Nehány hét múlva bátyjának következő sorokat küldé:

„Itt, hol a' mindenható Istennek hálát adok, itt az új földön gondolkodom egy vértanú minden gyönyörével szerelmünkre. Az újabb jelenetek és esetek kitágíták lelkemet. Az Isten nekem erőt ajándékozott a' barátságnak legnagyobb áldozatot hozhatnom. Tied — én győztem — tied a' leányka. Bátyám, nekem őt soha nem kellett birnom; ő nem leendett boldog velem. Lelkedre bízom őt; ne felejtse, milly bajosan kellett őt megnyerned. — Bánjál vele, mint egy testvérnek drága hagyományával, kit különben karaid soha ölelni nem fognak. Éljen boldogul. Ne ird, mikor tartod menyekződést; mert sebem még egyre vérzik: de ird-meg, milly boldog vagy. Cselekvésem kezekszik, hogy Isten ez idegen világban engem sem hagyand-el.“

A' menyekző végbement. Egy évig tartott a' legboldogabb házasság; — ekkor a' nő meghalt. Csak haldokolva vallá-meg legbizottahbjainak keble ama legszerencsétlenebb titkát: hogy az el-távozottat erősebben szereté.

Még mindkét testvér bizonyosan él. Az idősb német országban jószágain ujolag nőszülve: az ifjabb Batáviában maradt, és szerencsés kitűnő emberré lön. Fogadást tön, hogy soha sem házasodik; és azt megtartá.

M—d.

A' végzetes quaterno.

(Féje.)

„Mindegyikünk levegői várakat épített, szíve kívánatához leginkább illőket. Egyik már mint fejező urat látta magát damasz há-lóköntösben, iszonyú tajtpipából füstölve, 's a' munkásoknak parancsokat osztva; másik mint bizonyost hitte, hogy a' jövő Mórícznapi vásár nem illy szomorúan muland-el. Én részemről Annám kar-jai közé álmodám magamat.

Uram bizonynyal fogja ismerni a' lotterijajátszók ez 's több illy nemű álmodozásait: egyébrek nem nevezhetők; ezek a' család-étek, melyet a' boszúság e' játék horgára tűzött.“

„De hátha nekem — szólla közbe Szigbert — ohajtott szerencsénk teljesülendhetése fölött veletek együtt örvendőnek, a' reánk nézve viggá lenni kezdő világtól bucsút vennem és sirba szállnom kellene, mellynek éjébe semmi nyereség nem lövelhetne fény-sugárt?“

„Bámulva tekinténk pajtásunk virágzó arczára. — „„Ne tréfálj pajtás — mond végre János, társunk jobbát megszorítva. — Mi

a

még mindnyájan egészséges fürge legények vagyunk, 's ha együtt nyerünk, együtt fogunk meghalni is.“

„Mindnyájan kezet fogtunk vele. Ekkor sz. Ulrik tornyában megcsendült a' harang, 's hazamenésre inte. Felálltunk, 's könnyült szívvél távoztunk.“

Gazdám beszéde közben a' fergeteg egész mérgét a' völgyek fölé önté. A' dühöngve süvöltő orkán fa- 's növényvirág-felleget korbácsolt maga előtt, 's a' zuhogva lerohanó zápor olly erővel csapkodá az ablakot, mintha bebocsáttatását kívánta volna. A' nyargaló zivatar szárnyain villámok cikáztak, 's mennydörgés bögött; a' még kevés idő előtt mosolygó táj iszonyat köntösébe burkolá magát, mint valamely vad kopár hegynyílás.

Rövid szünet után, melly a' dühöngő természet harcza alatt önkénytelenül álla-be, az öreg tovább folytatá beszédét.

„Nem akarok hosszas lenni, és szavaim' összeszorítom, mint a' rettenet ama napjaiban az események halmozódtak össze. Még most is borzadok emlékezetöknél, 's minden szó, az elszomordásnak egy egy uj felleget láttatandja az urral arczomon.

A' gyászt rövid ideig tartó öröm előzé-meg: számaink quaternót nyertek. Leirni akarni négy fiatal embernek öröm-mámorát, kik szegény legényből egy percz alatt gazdagokká lettek, kiknek eddig üres erszényeik 's ládaik most csillogó arannyal teltek-meg, sükeretlen munka lenne. Boldogságunk kiegészítésére ünnepies lakomát adtunk sorsosainknak ugyan azen helyen, hol rövid idő előtt véleményünk szerint a' nekünk olly jótekonny tervet, koholtuk. A' kéj és öröm tengerén uszkáltunk.

Más nap reggelén Szigbert ágyba esett, melly rövid időn halottas ágyává lett. Arczainak rózsái mögött rég rágódott a' halál: néhány gyorsan egymásra következő vérömlés kevés nap múltán koporsóba fekteté. — Sz. Ulrik tornyának harangja a' sirba kísértt felett zugott.

Lipolddal egy estvén édes álmodozásba merülve azon gyár ajtajában ülék, mellyben olly keservesen kerestük élelmünket. A' gyárnok, ki ez előtt néhányszor nem legbarátságosabban mordult reánk — most nyájas képpel 's udvariasan tipegett körülöttünk; szükségtelen mondanom, hogy a' dolgok e' fordultának szívből örülénk. Ekkor népet láttunk a' ház felé tolongni; a' tömeg közül jajveszéklés hangzott füleinkbe; a' zaj 's nép közelebb jött: — imenstadt János fürdés közben vízbe fult.

Pillantataink önkénytelenül keresték 's találták egymást; bátoratlan 's rémülésre mutató vonalmaink elárulák egymásnak, mi rejtélyes és kinzó gondolatok merültek-fel lelkeinkből. A' körülállott

tömeg bámuló részvétellel jelenté sajnálkozását az immenstadti különös sorsa felett, kit a' kaján sors szerencséje öléből Iller hideg hullámaiba taszított. Mi nem osztakozhatánk a' nép érzelmeiben, hanem miután más nap reggelre az egymással találkozást kölcsönösen megígértük, néma kézszorítással távoztunk.

En még azon estve Annámhoz siettem, 's elbeszélvén neki a' gyászos esetet, szerelmében kerestem vigaszt. És valóban, uram, igaznak találtam ama régi mondást:

Bist du mir nur von Herzen gut,
So frag' ich nicht nach Geld und Gut,
Dein Auge ist mein Edelstein,
Deine Zähne sind die Perlen mein,
Deine Weisse ist mein Elfenbein,
Dein wallend Haar mein Goldesschein.

Nyílt tekintetén az inségnek legkisebb vonása sem volt látható ő csak velem, 's netalántáni veszedelemmel bibelődött. — Az ur mosolyog? — Harmincz év előtt itt 's hasonló körülmények között bajosan fogott volna.

Szóval, miután az esetet búsongás de még is hideg nyugodtsággal minden oldalról megvizsgáltuk volna, elhatározám a' szerensse gazdag adományának hasznát nem venni. Nyeremény-részemet még azon estve a' bámuló polgármester kezeibe tevém azon rendelettel, hogy az egy ujan alapítandó kórház alaptőkéje legyen. Kérdései, jószívű ellenvetéseire határozottan felelém: harczomat megküzdém, újra sikra szállni nem akarok.

Határozatomhoz más nap reggel is olly erősen ragaszkodva vártam pajtásomat. Ő eljött; határozatom' közlém vele, 's őt is hasonlóra akartam birni, — de sükeretlen. — „Ha az, oda fenn, irigyli szerencsémét — mondá dühhel 's elfintorult arczezal — rontson-el engem is, mint a' többieket. Inkább halni akarok, mint így élni.“ — 'S elrohant.

Boldogtalan! őt legrémitőbb sors várta. Más nap reggel meggyilkolva találtatott. Görcsösen tartának még meredt ujjai egy üres erszényt; eléktelenült arcza a' legszörnyűbb halállal vívódásra mutatott.

Most már láthatja uram, mért iszonyodoni annyira a' sors-jegy láttára!

NORBERG után

TARLÓSI BERTA.

PESTI VIZSGÁLÓ. H i r s z e k r é n y.

Hajó-hidunknak hűlt helye, A' 19-ki dec. kemény fagy után még a' következett éjjel kiszedetett, 's már 20-kára viradólág sűrű jég lépé-el a' Dunát — Időjárásunk változó; most csipős hideggel járó, tiszta nap; majd

ködben uszó lanyhaság vonz és untat. — Kiss Bálint képiró urnál, kőről már egy párszor emlékeztünk, az említett Tisza-család nagy olajfestmény készen áll, 's a' szíves művésznél még egy ideig reggeli 10 órától 12-öig mindenkinek látható. — Erkel Ferencznek Bátor Maria című 2 fvsos magyar nagy operája, mellynek textusát Egressy Benjamin írta, hallomás szerint jövő febr. elején kerülend színpadra, és ismét hallomás szerint sok nagyszerűt 's fülnek tetsző melodiát foglaland magában. — Álló hidunk előkészületei szakadatlanul folytattatnak; némi az építéshez szükséges óriási gépek részei már megérkeztek, 's a' Duna-parton láthatók. Még egy nagy 's a' legnagyobb ujság. — Évünknek 's ezzel hét évet élt Regélünk ez idei folyamának is vége. Mennyire iparkodtunk a' közönség kívánatainak megfelelni: több eredeti és igen olvasott külföldi lapok után egész gyorsasággal közlött fordított czikkeink, csinos divat- és mellék-képeink (ez utóbbiakat erőnk meg haladól is adva) eléggé bizonyítják. — Mennyire igyekszünk jövőben is t. olvasóink kegyét 's bizalmát megnyerni: szolgáljon tanúul annak előleges említése, hogy mindjárt kezdetben három eredeti novellán adandunk Kúthy Lajos, Pólya Endre 's Kiss Ivántól, és egy nagy, hét személyű csoportozatból álló 's a' „Rábaközietek“ ábrázolandó képet.

KÜLÖNFÉLE.

Lauterbach i utonállók. — 1831-ki dec. 17-dikén a' túlrajnai (francia ország) büntető törvényszék (Assisenhof) előtt következő nagy fontosságú főbenjáró eset ítélték-el. Nehány gonosztevők rendőrségi felvigyázat alól megszökven, a' Mühlhausenből Cernay felé vezető ut mellékén a' lauterbach i erdőben telepedtek-meg. Hogy pedig annál könnyebben foszthassák ki az utazókat, különös eszközhöz nyultak. Egy fiatal igen kellemes külsejű leánykát vettek társaságukba, ki már hasonlóan az igazság kezén volt. Ez közönségesen az erdő mellett elmenő utazókat megszólítá, 's gyakran igen megelőző ajánlásokkal csalogatá őket az erdő belsejébe menetelre, majd olly ürügy alatt, hogy magukat a' rossz idő elől jobban óvthassák, majd hogy vele annál kellemesebben 's háborgatás nélkül mulathassák. De az őt gondatlan követőre csak hamar nehéz bunkókkal fölfegyverkezett két gonosztevő rohant, kik az egészen más elfogadtatást váró gondatlan vándort jól elvervén, utálatos bánásmódjuk közben mindenétől kifoszták. Már is sok ember raboltatott ki illy módon; midőn mások még is jó eleve sebes futás által megmenekedtek a' veszélyből. Végre sept. 9-kén egy Meyer nevű szolgament arra, ki a' nagy zápor-eső elől egy fa alatt kerese menedéket. Alig állott alá, midőn a' leányka szokás szerint megjelent, 's beljebb esalta őt az erdőbe, hol kérdezé tőle, hány óra volna. Meyer alig huzta ki óráját, midőn egy botütlet földre sodrá őt; de még lerogyása közben is világosan kiismerheté az orgyilkos vonalait, testállását, és barkóját. Ekkor a' leányrá rohant, 's elvette arany óráját és 115 frankból álló pénzét. Egy arra gördülő kocsi azonban sebes futásra indítá az utonállókat. A' vér és sebekek terhelt Meyer feleszmélvén, egész Cernay-ig tudott elvánszorogni, hol a' rendőrség fő tiszténél azonnal jelenté magát. Ezen már szolgálatban volt 's a' becsület-sereg keresztjével diszlő, Schmidt nevű, altisztnek lehetett köszönni a' gonosztevők feltalálását. Több napig és éjjig állott fáradhatlanul lesben rendőreivel, 's az iránt környékbeli tiszt i társaival levelezett. Nem

sokára megtudta, hogy a' Lemardré Katalin nevű gonosz leány Zindt József gyanús legénynyel levén Masseveuxben, náluk sok pénz és egy óra láttatek; hogy mind a' két személy gyakran mutatkozott Belfortban, hol még egy Klein nevű harmadik személy is járt velek mindenkor, ki hasonlólag a' politia felvigyázata alatt volt. Rövid idő múlva csakugyan be is fogták a' leányt és Zindtet, 's Meyer rájuk ismert azonnal; még egy másik magános ember is megismeré őket, kit egykor hasztalanul üldöztek. Csak hamar szaporodtak vétkök bizonyítványai; az esküttek széke (Jury, hol a' tettek megvizsgáztatása után: az határoztatik-meg, vétkes-e valaki vagy nem) kimondá rájuk a' bűnös szót, 's egész éltek végéig láncz közötti erős munkára íteltettek. Schmidt brigádost a' törvényszék dicsérettel tisztelémeg okos maga viseleteért.

Amerikai szerkesztők. Északamerikában a' hírlapok szerkesztői olly szép szabadsággal élnek, millyeket honunkban bajosan néznének-el az ujságírónak. Ugyan is a' „Florida“ szerkesztője minapában következő hirdetést iktatott lapjaiba: „Mint hogy dolgozó társaimmal egy olly személy által hivatam vadászatra, kinek kérését meg nem vethetem, ezennel jelentem t. cz. olvasóimnak, hogy a' következő számot csak holnap 's így később fogják megkapni, mint egyébkor. a' fő szerkesztő.

A' persa hadseregről következő megjegyzést közöl a' „London and Paris observer“ egy meg nem nevezett (valószínűleg Wilbraham persiai uti rajzai) munkából. — A' Persák hihetlen hamarsággal tanulják-meg a' katonai szolgálatot, 's őket mindig engedelmes, kész akaratú katonáknak találtam. Igaz, hogy az éhség néha kicsapongás, erőszakoskodás 's fenyítő áthágására is viszi őket: de ellenben gyakran láttam, hogy legbámulandóbb türelemmel a' legnyomasztóbb szükségset elszenvedék. Zsoldot néha egész éven át sem kapnak, nyomorult kenyér-részöket pedig rendetlenül szolgáltatják-ki nekik. Ezen baj a' kincstár süllyedő állapotjánál fogva naponként nő, 's mostani helyzetében teljességgel elégtelen olly teher viselésére, minő az állandó hadsereg zsoldozására megkívántatnék. Legjobb ezredek a' vándor népekből alakulnak; csak hogy ezeknél ismét az a' baj, miképp' más, mint vezérok szavára, nem hajtanak, 's így ha vezérok elégületlen, teljes lehetlenség velők is boldogulni. A' palotában a' megholt Abbas Mirza testőrsége van szolgálaton, melly Tebris környékén a' vándor Katsarok közül gyűjtetett és orosz szökevényekkel pótoltatik.

Britt szokások. Bizonyos korosodó londoni dandy mult napokban szabóját hivatá, hogy öltönyén valamit változtasson vele. Történetből ez éppen elutazott 's helyette fia ment. Midőn master Snip — a' szabó neve — szobába lépett, dolgoztatójának akaratját megértendő, egy hatalmas burnótszelenczét pillanta-meg az asztalon, mellyből ő a' legangolosabb hidegvérűséggel egy szippantot vön. A' dandy lord csaknem kövé meredt. Azonban hamar magához térvén látni akará, mennyire megy uj barátja (mert soha más mint barátjaival egy szelenczéből nem szipáskolt) tartózkodástalan modorjában. Reggelivel kinálá; kinálját a' gentleman-szabó minden vonakodás nélkül elfogadá, 's legjobb étvágygyal evett ivott. Midőn eltelt, eszébe jutott hivatása célja, 's a' lordot kéré, próbálná-fel öltönyét. Az elbámult lord legnagyobb meglepetésszel monda neki: „Hallja ön! barátomat, ki velem reggelizett, és szelenczéből szippantott, csak nem sérthetem-meg azon kába kívánnattal, hogy öltönyömen javítson. Illy dolgokról mi többé nem értekez-

hetünk. „Good morning mister Snip!“ — A' lord a' csengetyű szára után nyult. Snip eltávozott; a' komornik által kifizetteték, 's egy szippa-nat burnót 's egy reggeli miatt elveszté legjobban fizető dolgoztatóját.

Üdvös rendelkezés. A' legnevezeteseb szentegyházak közé méltán számíthatai a' freudenstadtit is Schwarzwaldon. Ez ugy épült, hogy a' hölgyek a' férjfiakat 's ezek viszont amazokat nem láthatják, minthogy az egyház két szárnyépületből áll, mellyek együtt egy szögletet képeznek. A' szögleten áll a' szószek; ennek jobb szárnya a' férjfiak, bal a' hölgyek oldalára néz.

Jó, lát, győz. — Marvin, lyme (Connecticutban) ágostai hitvallást követő lelkész, gazdag telekbirtokos 's jeles tulajdonokkal tündöklő férjfiú, némi dolgokban igen is tulságos volt. Nejéhez következőleg jutott. Egy napon felül lovára, 's azon ház elébe üget, mellyben Lee Betty lakott. A' nélkül, hogy leszállna, a' hölgyet magához szóllítá. A' hölgy megjelen, 's Marvin így szóll hozzá: „engem az ur küldött hozzád, hogy nőmmé tegyelek.“ — Betty minden további gondolkozás nélkül felel: „legyen-meg szent akaratja!“

Nevezetes buvár-készület. — Buccleugh hercege ismerőseit vízi sétára hívta-meg minapában, Gronten hajón tartandóra, melly alkalommal őket sajtáságos módon 's mintegy előkészület nélkül vendéglé-meg. Dean nevezetes buvár t. i. atyja által készített buvár-találmányával 8—10 yardnyira a' tengerbe merült, 's minden lebukás után legválogatottabb osztriga-harácscsal merült-fel. Dean ur minden lebukás után fél órát mulatott a' víz alatt, és azt állítja, hogy szélesendben három óráig is el-maradhat.

Gazdag lelencz. Két napszámos minapában a' Paris melletti erdőcs-kék egyikében egy finom pólyába burkolt gyermeket talált. A' találmányt bíróhoz vitték, 's egyik azonnal kinyilatkoztatá, miképp' a' gyermeknek atyja kíván lenni, ámbár már három illyes portékája van. Később a' pólyák közt 20 ezer-ezer frankos bank-biletre 's következő tartalmú czédulára talált: „ki a' gyermeket magához veszi, a' pénz felvételére is meghatalmaztatik, 's koronként ajándékokat is fog kapni: a' gyermeket azonban 20-dik éveig tartozik nevelni.

Mulattató. — 1) B* grófnő egykor jelenlevén fíja tanításánál, nagy bosszúságára kényteték hallani, hogy a' tanító „borjúnak“ nevezé azt. — Pár percz mulva belép hozzá D* grófnő, kinek így panaszkodék: „no's nem nagy bosszúság-e édes grófném, mikor fiamat tanítója borjúnak nevezé? — „Mi vagyok hát én?“

2) Egy parasztnak, ki nagyon kéjelmesen iddógált a' csapszékben, szolgája nagy ijedtséggel tudtára adá, hogy háza ég, tehát siessen. — „Már hogy' égne az! hisz' assecurálva van!“ — felel a' hitetlen.

...k...zy.

3) X. tanuló megírta apjának, hogy másik évre is megmarasztották a' most végzett iskolai osztályban. Az atya nagy örömmel dicsekvék szomszédainak, hogy fíját annyira szereti tanítója, hogy másik évre sem bocsátja-ki maga mellől.

JÓKAI.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.